

“కెప్టెన్” మన వివేచన క్రమేణా ఆర్థికంగా అనే దాదాపు మొదటి ప్రకారం అంటుంది. మొదటి ప్రకారం అంటుంది.

దానిలో తొలి, మొదటి ప్రకారం అంటుంది. ఆర్థికంగా అంటుంది.

“మొదటి ప్రకారం” అంటుంది. ఆర్థికంగా అంటుంది.

“మొదటి ప్రకారం” అంటుంది. ఆర్థికంగా అంటుంది.

దానిలో తొలి, మొదటి ప్రకారం అంటుంది. ఆర్థికంగా అంటుంది.

కన్నటి ముత్యాలు

ని గిరియర రోడ్లో ఒకం పుంకా అంటుంది. మేము గానలు అంటుంది. రక్తం...

దానిలో తొలి, మొదటి ప్రకారం అంటుంది. ఆర్థికంగా అంటుంది.

జయంపు కృష్ణ

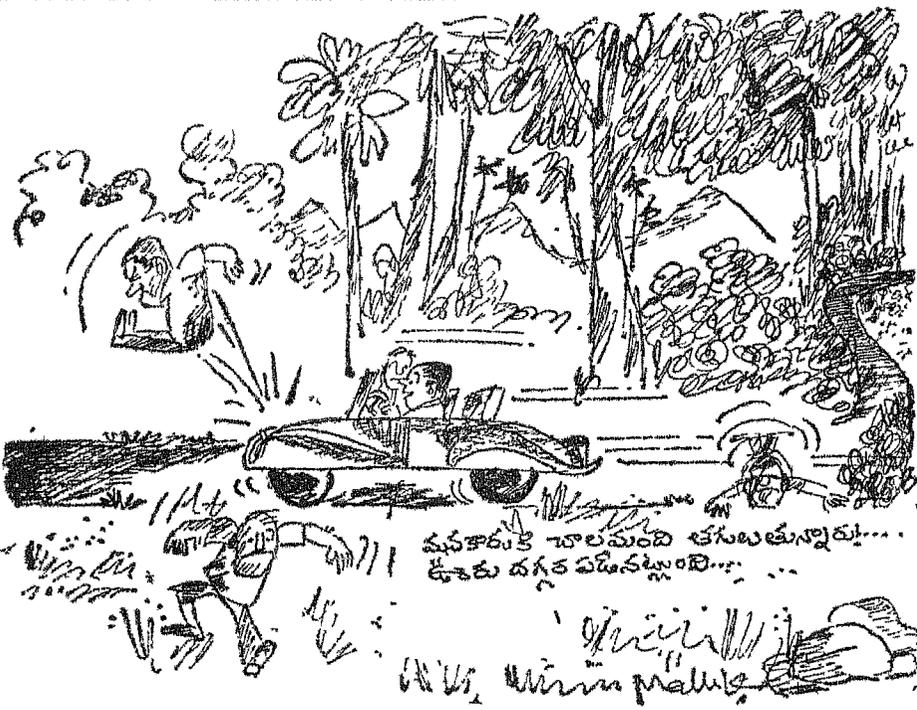
ప్రత్యేక నిందిన అక్షరాలతో. ఆ దానిలో తొలి, మొదటి ప్రకారం అంటుంది. ఆర్థికంగా అంటుంది.

యవనాన్ని దాచుకుంటూ మౌనంగా మౌనంగా అంటుంది. రక్తం...

దానిలో తొలి, మొదటి ప్రకారం అంటుంది. ఆర్థికంగా అంటుంది.

అంటుంది. ఆర్థికంగా అంటుంది. ఆర్థికంగా అంటుంది.

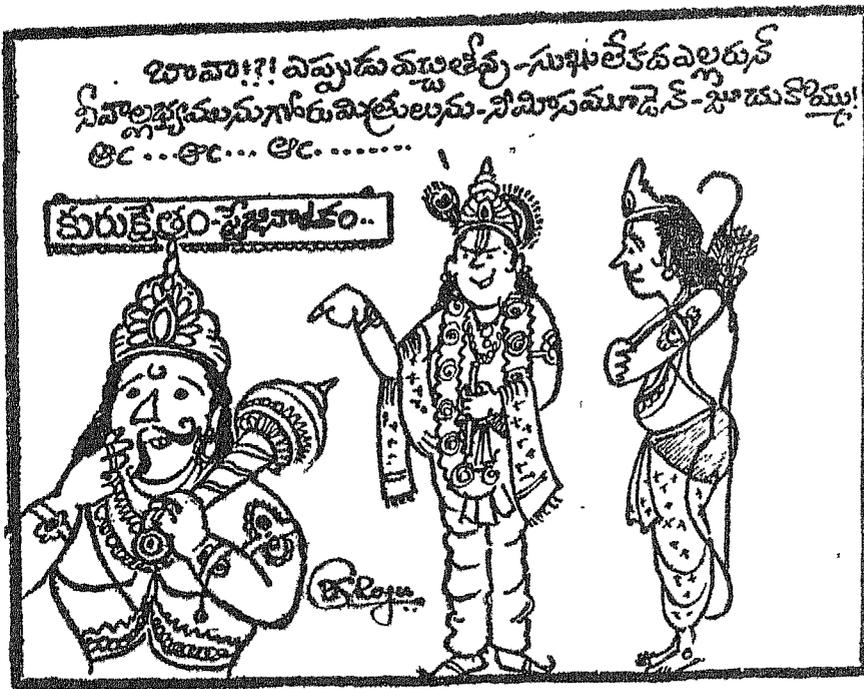
అంటుంది. ఆర్థికంగా అంటుంది. ఆర్థికంగా అంటుంది.

మనకొక గాలిమంది ఆసులతున్నాడు... క్షణం దగ్గర పడినట్లుంది...

వివేకానందం

అంటుంది. ఆర్థికంగా అంటుంది. ఆర్థికంగా అంటుంది.

ఇద్దరూ ఒకరి నువ్వులు ఒకరు అలా ఎందుకు చేశారు?" చూచుకుని, ఆశ్చర్యపోయారు. ఆ ఆశ్చర్యం బహిర్గతం కానీయక, అంత రంగంలోనే ఆలాచూకున్నారు.

మాడవ అంతస్తులో నాలుగవ గదిలో మురళీధర్ కు విడిది ఏర్పాటు చేశారు.

మురళీధర్ కు నిద్ర పట్టటం లేదు. కుమార్ బాబును ఏదో అడగడే నువ్వు కుతుట నడేటట్టు లేదు. అందుకే పనిచూసిపో కబంధంపాడు.

తెల్లని బట్టల్లో, చేతిలో సిగరెట్ కేస్ లో చిన్న బహిష్కారం ప్రవేశించి పోసిలో కూర్చుని, మురళీధర్ కు సిగరెట్ ఆఫర్ చేశాడు.

"నో. . . థాంక్స్" అన్నాడు మురళీధర్.

"అద్భుతంవంటు" అంటూ ఓ సిగరెట్ ముట్టించుకుని, త్వరితగా తాగి పొగాడు కుమార్ బాబు.

"మీతో మాట్లాడాలని పిలిపించాను." ప్రారంభించాడు మురళీధర్.

"ఏ విషయం?" విచిత్రంగా తనబోతులు పై తెల్ల కుమార్ బాబు.

"నే నిక్కడికి వచ్చిన సందర్భానికి, నే నిప్పుడు మాట్లాడే విషయానికి సంబంధం లేదు. ఆమాత్రం ఆర్థం చేసుకో గలరనుకుంటాను."

సోఫాలో జారగిలబడుతూ, దర్జాగా పూడు కుమార్ బాబు, "చెప్పండి." ఎందు కలా ఉండేక వడతారు?

"అ ఆమ్మాయిని కూలి పిలిపి

ఇంకా నవ్వుతూనే ఉన్నాడు. "కన్నీటి ముత్యాలు" ఏమిటి?"

"అదే ఆ కూలి పిల్ల. దాని పేరు ముత్యాలు. గడపాయిస్తే పాలు. . . కన్నీళ్లు వెళ్లు కుంటుంది. అంత సున్నితం చిచ్చనాటి నుంచి. అందుకే దాన్ని ఊళ్ళో అందరూ 'కన్నీటి ముత్యాలు' అని పిలుస్తూ ఉంటారు. నేను మాత్రం ముద్దుగా 'ముత్యం' అని పిలుస్తాను." అతని గుండెలో కోరిక ఇంకా పోలి యిస్తూనే ఉంది.

"కుమార్ బాబూ?" కాస్త తీవ్ర ధ్వనించింది మురళీధర్ కంఠంలో.

"శాంతించండి, బావగారూ!" తేలిగ్గా అన్నాడు కుమార్ బాబు. "మమ్మల్ని అక్కడ చూచి ఏ ప్రభుత్వం అఫీసర్ అనుకున్నాను. ఇలా మా ఇంటికి విచ్చేస్తున్న కాలోయే బావగారు అని మాత్రం అనుకోలేదు. అయినా, భావగారూ, మీరు రహయితకా?"

"ఏం?"

"అహం. . . పెద్ద వాళ్ళుమీద ఎంతో పాపంభూతి. . ."

"కుమార్ బాబూ?"

"అవండి, ప్లీజ్! చెప్పండి వివకుండా ఎందు కలా ఉండేక వడతారు? ఇలాంటి ఈ వల్లెల్లో వర్ష పాపావ్య

మందున విషయాలూ."

"నో. . . నే నొప్పుకోను. నేనూ పల్లెటూర్లో పుట్టి పెరిగిన వాణ్ణి."

"కావచ్చు. ఇక్కడ పనిస్థలలు వేరు కావచ్చు."

"ఎందుకని?"

"వూర్తిగా వివండి. కన్నీటి ముత్యాలు అదే మూల్యం—నాన్న మా ఇంట్లో ఏళ్ళు తరబడి వెళ్ళి చాకిరి చేసినాడు. తాగి వాడు చచ్చాడు. దా నమ్మకం ఎప్పుడూ జన్మ. మంచాన ఉంటుంది. చెప్పినా వినకుండా ఒక్క కూతురని అల్లారు ముద్దుగా పెంచి, పాస్తూల్లో చదివించారు ముత్యాల్ని. అది ఇంట్లో కుటుంబా కూర్చుంటే, దా నల్లు చేసిన 'మా బాకీ ఎవరు తీరసార్చు?' అని కూలికి రాకుండు దానికీ, మంచంలో ఉన్న దా సమ్మతి కూడెట్లా సమ్మంది? అందుకే కూలికి పిలిచాను."

"కూలికి పిలిచి, చేసిందేమిటి?"

"ఇంకా ఆర్థం జారేదా? దాని మీద నా కన్నుండనే, ఎవడూ ముందడుగు వెయ్యలేక పోతున్నాడు. నా అండే లేకపోతే దా స్త్రీ పాటికి ఎండలో పంతుకుని ఉండురు." సిగరెట్ ముక్క ఆ పక్కనే ఉన్న యూస్ ట్రేలో నోక్స్, మరో సిగరెట్ ముట్టించు కున్నాడు కుమార్ బాబు, గర్లంగా.

"ఇప్పుడు చెప్పండి, మా దయ లేదని వారికి బతుకు లేదు."

"వెళ్ళి చాకిరి ప్రభుత్వం రద్దు చేసింది." మూటిగా అన్నాడు మురళీధర్.

"తెలుసు. కానీ, నీళ్ళు మమ్మల్ని ఎదిరించే దమ్ము కావాలి?"

"విజ్ఞాపనం, నాగరికులం, పంక్తి-రం అనుకునే మనలో మానవత్వం ఏమయింది?"

అదేలా నవ్వాడు కుమార్ బాబు.

"బావగారూ! ఈ వాడవ ముందుకు పోడం వాకు ఇష్టం లేదు. మీరు నా వావగారు అయ్యాక అలాగే వాడించి, వచ్చి ఒప్పించండి. అయినా, ఆ కూలి పిల్లను గురించి ఈ సందర్భంలో మనం మాట్లాడుకోవడం హాస్యాస్పదం. ఊరూ మాటు మణిగింది. మరీ మాట్లాడితే, మీకు నేను అసౌకర్యం కలిగించానని నాన్నగారు కోప్పడతారు. ఏ శాంతి లేకుండా" అంటూ లేవాడు కుమార్ బాబు.

విషయంగా అతని డైరీ చూశాడు మురళీధర్.

"గుడ్ నైట్!" అంటూ తెల్పు డివ్ చేసి, వెళ్ళిపోయాడు కుమార్ బాబు.

"గుడ్ నైట్!" అంటూ బెడ్ మీద వాళ్ళు మురళీధర్.

'కన్నీటి ముత్యాలు' మదిలో మెదిలించి. 'బుద్ధ ప్రభుడు పుట్టిన ఈ పుణ్య భూమిలో. . .' అనుకుంటూ కళ్ళు మూశాడు.

మరునాడు ఉదయం వెళ్ళగానే ఉత్తరం ప్రాంతం, ఆ తరవాత పేదలను పంపించానని ప్రయాణం అయ్యాడు మురళీధర్.

ఈరి నిద్రకి వచ్చేటట్టు కన్నీటి ముత్యాలు గుర్తు వచ్చింది. ఇంకంటే చింత తెల్ల మధ్య గోల్ల మున్ను ఏమవుతు. . .

బేస్ ఆగడు.

అటే పోతున్న ఓ బిక్క డోక్టరు పిలిపి, ఆ ఏడుపు లేమిటని అడిగాడు.

"కన్నీటి ముత్యాలు తల్లి నచ్చినాది అంటూ వెళ్ళిపోయింది ఆ బిక్క డోక్టరు మురళీధర్ మనసు చిచ్చుకుంది."

"ఏమి ఒకసారి వెళ్ళి వస్తే?" తేవ్ దిగవోయాడు.

"మళ్ళీ రామాకాలం వస్తుంది." మీరూ బయలుదేరండి" అప్పటికే అక్కడికి చేరుకున్న కుమార్ బాబు హెచ్చరించాడు.

కిండుకు దిగకుండానే, గోరూర్ని, యాక్సిలెటర్ మీద కాబోక్కాడు.

"భగవాన్! ఆ కన్నును రక్షించే భారం నీదే!" అనుకున్నాడు మురళీధర్.

కాన్నీటికి ఎర్రమట్టివారు, ఇంద్రు గను వదిలి వెళ్ళిపోయింది తేవ్.

అంధులను ఆనందించుట.
విశాలమైన మార్గాలు.

అంధులను ఆనందించుటకు కష్టముగా వారు
వచ్చినారు, ఆ గుడిసె. బయటనుంచి
వచ్చారు.

ఆ గుడిసెలో వచ్చినట్లు కనిపించింది.

"అమ్మ" అని శబ్దము వదిలివేసి
... అ క్షణమున, మరో క్షణమున
వచ్చిపోయినట్లు సార్వజనికముగా దున్ను మట్టి
వ్రుణులతో మిక్కిలి దున్ను మంటలున్న
టం... ఆ గుడిసె లోని దున్నును పాత
బట్టలతో కడిగివేయబడింది.

అందరూ, బయటలో పూర్తిగా
విడిపోయిన గుడిసెలో ముత్యాలు గుడిసె
ముఖాను బయటనుంచి వచ్చుకుని ఉంది.
గుడిసె వెలుపల ఆనందించు వస్తుంది.

... అంధులను ఆనందించుటకు కష్టము
వచ్చినారు, అంధులను ఆనందించుటకు
వచ్చినారు.

వివరములు

వివరములు—దేవుని దీక్షలు (అంధులకు)

గుడిసె నుండి వెళ్ళుటకు బయటపడారు.

ఒక బయట నుండి వచ్చినారు; మరో
ఒక బయట నుండి వచ్చినారు. ముత్యాలు కను
బయటనుంచి వచ్చినారు. గుడిసె
ముఖాను బయటనుంచి వచ్చినారు.

"విక్రమములు" అని అంటారు వారు
అంటారు.

అంధులను ఆనందించుటకు వచ్చినారు.
వచ్చినారు అని అంటారు వారు.

... అంధులను ఆనందించుటకు వచ్చినారు.
అంధులను ఆనందించుటకు వచ్చినారు.
అంధులను ఆనందించుటకు వచ్చినారు.

ఆ పాదాలు వచ్చినప్పుడు, ఉన్నాయి
కరుణకు ప్రతినిధులు, ఉన్నాయి.
ముత్యాలు కచ్చు బయటనుంచి వచ్చినారు.

'ముందుకు వచ్చిన ఆ పాదాలు
వచ్చినారు బయటనుంచి వచ్చినారు?'

వచ్చినారు విలువెక్కు విలువెక్కు...
వచ్చినారు విలువెక్కు విలువెక్కు...

... వచ్చినారు విలువెక్కు విలువెక్కు...
వచ్చినారు విలువెక్కు విలువెక్కు...

... వచ్చినారు విలువెక్కు విలువెక్కు...
వచ్చినారు విలువెక్కు విలువెక్కు...

